

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Solutionare Contestatii

Directia Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

str. Gheorghe Lazăr nr. 9 B
300081, Timișoara
Tel : +0256 499 334
Fax: +0256 499 332
e-mail : info.adm@dgfptm.ro

D E C I Z I E nr. 1622/612/30.06.2014

privind solutionarea contestatiei formulate de domnul, CNP
....., cu sediul social in localitatea Timisoara,

Serviciul Solutionare Contestatii al DGRFP Timisoara a fost sesizat de AJFP Timis prin adresa nr.inregistrata la DGRFP Timisoara sub nr., cu privire la contestatia formulata de domnul, CNP, cu sediul social in localitatea Timisoara,

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 207 alin.1 din OG nr. 92/2003, republicata, titlul IX, poarta semnatura si amprenta stampilei reprezentantului legal al petentei, fiind formulata impotriva Deciziei de impunere nr., emisa de AJFP TIMIS.

Din analiza dosarului contestatiei se constata ca sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 si art. 206 din OG nr. 92/2003, republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice; DGRFP TIMISOARA prin Serviciul Solutionarea Contestatiilor urmand a proceda la antamarea fondului cauzei.

I. Prin contestatia formulata si depusa la AJFP TIMIS sub numarul, petenta ataca in procedura prealabila Decizia de impunere nr. emisa de catre AJFP TIMIS.

Prin actiunea promovata, contestatorul solicita revocarea Deciziei de impunere nr. si a Raportului de inspectie fiscala nr. comunicate la data de, prin care s-a stabilit in sarcina petentului suma delei cu titlu de TVA de plata, majorari de intarziere, dobanzi, penalitati de intarziere si o amenda si pe cale de consecinta exonerarea de la plata acestei sume, pe care domnul o considera stabilita in mod gresit.

In sustinerea celor solicitate, petentul invoca urmatoarele:

In perioada, inspectorii fiscali au efectuat un control, prin care au urmarit sa verifice respectarea prevederilor legale privind TVA adaugata aferenta tranzactiilor cu proprietati imobiliare din patrimoniul personal efectuate in perioada

Dupa finalizarea controlului, in data de petentului i-a fost inmanata Decizia de impunere si raportul de inspectie fiscala, acte administrative prin care i s-a stabilit in sarcina plata sumei mai sus mentionate.

In mod eronat organele fiscale au stabilit ca ar fi trebuit sa se inregistreze ca si platitor de TVA., intrucat aceasta decizie vine in contradictie flagranta cu prevederile Deciziilor CJUE 249 si 250/2012.

Sustinerile organelor fiscale, care fac referire la aceste doua decizii, sunt scoase din context, decizia in cele doua cauze stipuland in mod clar ca: *„, Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adaugata* in special articolele 73 si 78 din aceasta, trebuie interpretata in sensul ca atunci cand pretul unui bun a fost stabilit de parti fara nicio mentiune cu privire la taxa pe valoarea adaugata, iar furnizorul bunului respectiv este persoana obligata la plata taxei pe valoarea adaugata datorate pentru operatiunea supusa taxei, pretul convenit trebuie considerat, in cazul in care furnizorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobanditor taxa pe valoarea adaugata solicitata de administratia fiscala, ca incluzand deja taxa pe valoarea adaugata”*

Astfel, afirma petentul, cata vreme pe de o parte organele fiscale nu au aratat care este modul in care ar putea recupera TVA-ul de la dobanditor, si pe de alta parte, ca hotararile instantelor comunitare, in spete privind Romania. prevaleaza asupra dreptului intern, considera ca plangerea (contestatia) domniei sale este intemeiata, motiv pentru care solicita sa fie admisa, revocarea actelor administrative atacate exonerarea de la plata sumelor acolo stabilite.

In drept, contestatorul invoca prevederile art. 7 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, actual izata.

II. Organele de inspectie fiscala din cadrul AJFP TIMIS au efectuat o inspectie fiscala privind T.V.A. aferenta perioadei, finalizata prin emiterea Deciziei de impunere nr.

Ca urmare a inspectiei fiscale efectuate, autoritatea fiscala a stabilit urmatoarele:

Persoana fizica a prezentat organului de inspectie fiscala 9 contracte de vanzare-cumparare prin care acesta impreuna cu sotia au vandut terenuri construibile situate in intravilanul extins al localitatii Sag. De asemenea persoana fizica a prezentat si documentele de provenienta si

de transformare a imobilelor, astfel: contractele de cumparare, certificate de urbanism, documentatii cadastrale, PUZ, si avize necesare pentru aprobare PUZ.

Urmare a verificarii contractelor de vanzare -cumparare, s-a constatat ca domnul a tranzactionat 20 parcele de teren, din totalul celor 22 parcele de teren obtinute in urma lucrarilor de urbanizare efectuate de domnul la initiativa si cheltuiala sa.

Ulterior efectuarii lucrarilor de urbanizare au rezultat 19 parcele de teren cu destinatia de locuri pentru casa si o parcela cu destinatia de servicii pentru populatie care au fost vandute de catre domnul si doamna, conform contractelor de vanzare -cumparare verificate de organele de inspectie fiscala.

In lista nominala a beneficiarului de venit domnul figureaza in perioada avuta in vedere la efectuarea inspectiei fiscale, respectiv, cu 10 tranzactii imobiliare. Din cele 10 tranzactii persoana fizica a prezentat 9 contracte de vanzare - cumparare incheiate in forma autentica.

Din documentele verificare si avand in vedere prevederile din Titlul VI din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, organele de inspectie fiscala au constatat ca persoana fizica a intentionat sa desfasoare activitate economica din momentul achizitiei celor doua terenuri situate in extravilanul localitatii Sag si angajarii primelor costuri implicate de lucrarile de urbanizare, a imprumutului deeuro pentru efectuarea cheltuielilor precum intocmire PUZ, obtinere avize etc. efectuare parcelare in vederea vanzarii loturilor construibile, asa cum prevede punctul 66 (1) din Normele metodologice date in aplicarea art. 153 alin. 1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin HG. 44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare aplicabile in perioada verificata. De asemenea, organele de inspectie fiscala au constatat ca persoana fizica impreuna cu sotia au avut previzionarea veniturilor din tranzactii imobiliare ce urmau a fi realizate prin incasarea la data dea avansului deeuro pentru vanzarea a 3 parcele de teren, quantum superior plafonului de scutire TVA de 35.000 euro/an , prevazut la art. 152 alin.1) din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

In perioadapersoana fizica a realizat operatiuni impozabile care intra in sfera de aplicare a TVA, indeplinind cumulativ conditiile prevazute la art. 126 alin. 1) lit. a-d din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In vederea stabilirii calitatii de persoana impozabila, operatiunile realizate de persoana fizica impreuna cu sotia trebuie sa intruneasca urmatoarele conditii:

- potrivit Legii nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare art. 126, alin. (1) prevede ca "in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata se cuprind operatiunile care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plata;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi in Romania;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizata de o persoana impozabila, astfel cum este definita la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor sa rezulte din una dintre activitatile economice prevazute la art. 127 alin. (2);"

a) Astfel, conform art. 126, alin. 1, lit. a) coroborat cu art. 128 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, domnul si doamna au efectuat impreuna livrari de bunuri imobile (terenuri construibile), detinute in coproprietate devalmasa, cu plata. Prin livrare de bunuri se intelege, potrivit art. 128, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, orice transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor de la proprietar catre o alta persoana, direct sau prin persoane care actioneaza in numele acestuia. La alin. (2), al aceluasi articol se specifica faptul ca prin bunuri se intelege bunurile corporale mobile si imobile, prin natura lor sau prin destinatie.

b) Conform art. 132 alin. 1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 locul livrarii pentru bunurile imobile tranzactionate este in Romania, respectiv acolo unde se gasesc bunurile in momentul in care are loc livrarea si sunt puse la dispozitia beneficiarului, pentru bunurile care nu sunt expediate sau transportate.

c) Persoana fizica impreuna cu sotia realizeaza de o maniera independenta activitati economice constand in livrari de bunuri imobile din patrimoniul personal detinute in coproprietate devalmasa, care nu au fost utilizate in scopuri personale, pentru obtinerea de venituri cu caracter de continuitate dobandind astfel calitatea de persoana impozabila asa cum este definita la art. 127, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, ca fiind "orice persoana care desfasoara de o maniera independenta si indiferent de loc, activitati economice de natura celor prevazute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activitati". Potrivit alin. (2), al aceluasi articol, "activitatile economice cuprind activitatile producatorilor, comerciantilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitatile extractive, agricole si activitatile profesiilor liberale sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate."

De asemenea conform prevederilor art. 125¹ punctul 18 din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare aplicabile in perioada verificata, persoana impozabila are intelesul art. 127 alin. 1) si reprezinta persoana fizica, grupul de persoane ... precum si orice entitate capabila sa desfasoare o activitate economica. Din numarul de terenuri vandute in perioada 29.04.2009-08.07.2011, respectiv 20 parcele de teren rezulta caracterul de continuitate al activitatii si al obtinerii de venituri pe o baza continua.

Persoana fizica este afiliata cu persoana fizica conform art. 7 alin. 1) punctul 21 din legea nr. 571/2003, cu modificarile ulterioare, fiind sot/sotie. Cele doua persoane sunt dependente din punct de vedere juridic, iar bunurile tranzactionate au fost detinute in coproprietate in devalmasie, in cadrul familiei, bunurile neputand fii tranzactionate (atat la cumparare cat si la vanzare) numai impreuna de cei doi soti si nu independent unul fata de celalalt sot, fapt pentru care cei doi soti dobandesc impreuna calitatea de persoana impozabila, obligatia de inregistrare in scopuri de TVA revenind doar unuia dintre soti, conform punctului 3(6) din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI din legea nr. 571/2003 aprobate prin HG. 44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare.

Potrivit Titlului I, art. 1, alin. 2) din Directiva CE 112/2006 principiul sistemului comun privind TVA presupune aplicarea asupra bunurilor si serviciilor a unei taxe generale de consum, exact proportionala cu pretul bunului si nu impozitarea persoanelor.

d) Livrarea bunurilor imobile a rezultat din activitati economice conform prevederilor pct. 3, alin. (1) din H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare valabile de la data de 01.01.2007 “ In sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obtinerea de venituri de catre persoanele fizice din vanzarea locuintelor proprietate personala sau altor bunuri care sunt folosite de catre acestea pentru scopuri personale , nu va fi considerata activitate economica, cu exceptia situatiilor in care se constata ca activitatea respectiva este desfasurata in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate in sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal.” Si ulterior cu modificarile aduse incepand cu data de 01.01.2010.

De asemenea, constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate." In acest sens s-a pronuntat si Curtea Europeana de Justitie in cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie Dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM), decizii preluate in legislatia romana prin Normele Metodologice ale aplicarii art. 127 alin. 2) aprobate prin H.G. 44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare.

Potrivit cerintelor principilului neutralitatii TVA, termenul de exploatare se refera la toate tranzactiile indiferent de forma juridica pe care o imbraca, care pot conduce la obtinerea, pe o baza continua, de venituri (p.18, C 186/89).

Livrarea bunurilor imobile a rezultat din activitati economice conform art. 127 alin. 2) si a prevederilor pct. 3, alin. (1) din H.G. 44/2004 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare "In sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obtinerea de venituri de catre persoanele fizice din vanzarea locuintelor proprietate personala sau altor bunuri care sunt folosite de catre acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerata activitate economica, cu exceptia situatiilor in care se constata ca activitatea respectiva este desfasurata in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate in sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal." Bunurile imobile tranzactionate, respectiv terenurile construibile amenajate sau nemenajate nu au fost utilizate in scopuri personale, fiind achizitionate incepand inca din anul 2006 teren extravilan, ulterior suprafetele de teren au fost introduse in intravilanul localitatii Sag in baza PUZ „Zona Rezidentiala si functiuni Complementare “ si transformate in 19 terenuri pentru construire de case, 1 teren pentru spatiu verde, 1 teren pentru servicii pentru populatie si 1 teren pentru drum.

Livrarile au fost efectuate in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate, fapt ce rezulta din numarul acestora, respectiv 16 terenuri vandute in 2009, o parcela in 2010 si 3 parcele in 2011.

In total in perioadapersoana fizica impozabila a vandut 20 de parcele de teren, din totalul celor 22 parcele de teren obtinute in urma lucrarilor de urbanizare efectuate de domnul la initiativa si cheltuiala sa. La data controlului au ramas nevandute doua parcele de teren din care o parcela este destinata drumului si o parcela este destinata spatiilor verzi, asa cum rezulta din documentatia PUZ-ului.

In urma inspectiei fiscale nu a rezultat ca bunurile imobile tranzactionate (cele 20 imobile curti constructii, intravilan cu PUZ) au fost utilizate in scopuri personale, iar din numarul tranzactiilor efectuate, rezulta caracterul de continuitate al veniturilor obtinute.

Terenurile care au facut obiectul vanzarilor au fost dobandite prin cumparare, alipire si dezmembrare.

De la data achizitiei terenurilor si pana la data instrainarii, persoana fizica in cauza efecteaza lucrari de urbanizare la initiativa sa si pe costurile sale, schimba categoria de folosinta a acestora din teren extravilan in parcele (22 parcele) cu categoria de folosinta curti constructii , i-a o serie de masuri pentru viabilizarea terenurilor si dotarea acestora cu utilitati, fapt ce rezulta din avizele prezentate.

Astfel livrarile de bunuri efectuate de contribuabil rezulta din activitati economice asa cum sunt acestea definite la art. 127 alin. 2) din Legea nr. 571/2003 care stipuleaza ca “In sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obtinerea de venituri de catre persoanele fizice din vanzarea locuintelor proprietate personala sau altor bunuri care sunt folosite de catre acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerata activitate economica, cu exceptia situatiilor in care se constata ca activitatea respectiva este desfasurata in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate in sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal. Persoana fizica impreuna cu sotia acestuia a luat masuri active, ca orice dezvoltator imobiliar pentru realizarea vanzarilor de terenuri, respectiv a efectuat lucrari de urbanizare la initiativa si pe cheltuiala sa, a efectuat lucrari de viabilizare a terenurilor in scopul vanzarii.

In acest sens s-a pronuntat si Curtea Europeana de Justitie in Cazul C-180/2010 si C-181/2010 citam *„daca in schimb aceasta persoana in vederea realizarii vanzarilor mentionate, ia masuri active de comercializare a terenului prin utilizarea unor mijloace similare celor adoptate de un producator, de un comerciant sau un prestator de servicii in sentul 9 alin. (1) al doilea paragraf din Directiva nr. 112/2006, astfel cum a fost modificat prin Directiva 138/2006, aceasta persoana se considera ca exercita o activitate economica si in consecinta, trebuie considerata persoana impozabila.”*

Anterior efectuării tranzacțiilor imobiliare persoana fizica si sotia au incasat la data deun avans deeuro pentru vanzarea a trei parcele de teren conform PUZ aprobat, transferul dreptului de proprietate fiind efectuat la data dein baza contractului autentic nr. 1052.

Domnul a efectuat primele tranzactii la data de 29.04.2009 cand a incheiat 3 contracte de vanzare prin care vinde un numar de 7 parcele de teren la valoarea totala delei. Cifra de afaceri realizata in anul 2009 a fost delei, in anul 2010 a fost delei iar in anul 2011 a fost delei.

In cazul de fata persoana fizica in cauza dobandeste calitatea de persoana impozabila obligata la inregistrarea in scopuri de TVA si aplicarea regimului normal de taxare inca de la data primelor livrari, respectiv de la data de 29.04.2009, cand obtine inca de la inceperea activitatii economice ce implica efectiv operatiuni taxabile o cifra de afaceri delei. Persoana fizica avea reprezentarea veniturilor din operatiunile taxabile ce urmau a fi realizate inca din momentul incasarii avansului deeuro la data de, anterior vanzarilor si inca din prima zi in care a vandut cele 7 parcele de teren, superioara plafonului de scutire TVA de 35.000 euro (respectiv 119.000 lei), intrucat vanzarea de imobile se realizeaza numai in forma autentica ceea ce

presupune cunoasterea in prealabil (inainte de perfectarea contractului la notarul public) a vanzatorului si a cumparatorului cat si a clauzelor contractuale, inclusiv a pretului de vanzare. Prin urmare contribuabilul avea reprezentarea veniturilor ce urmau a fi realizate superioare cu mult plafonului special de scutire TVA de 119.000 lei cat si obligatia de a se inregistra in scopuri de TVA inainte de realizarea unor astfel de operatiuni taxabile asa cum impun dispozitiile art. 153 alin.1) lit.a) punctul 1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile aplicabile in anul 2009.

Astfel, pe baza documentelor verificate organul de inspectie fiscala a constatat ca daca persoana impozabila ar fi indeplinit obligatia de a declara cifra de afaceri anuala estimata a o realiza la inceperea activitatii economice ce implica operatiuni taxabile, respectiv la inceperea operatiunilor de vanzare, sub sanctiunea faptei de fals in acte publice, in conformitate cu prevederile art. 152 alin.1) din legea nr. 571/2003 nu putea solicita aplicarea regimului special de scutire TVA prevazut pentru intreprinderi mici intrucat cifra sa de afaceri realizata chiar la inceperea activitatii ce implica operatiuni taxabile este superioara plafonului anual de scutire TVA, de 35.000 euro, respectiv a fost delei, nefiind nici un moment in anul 2009 mai mica de 119.000 lei.

Chiar daca contribuabilul ar fi indeplinit obligatia de depunere a declaratiei de inregistrare fiscala formular 020 cel tarziu la data de 29.04.2009, la inceperea activitatii economice ce implica operatiuni taxabile, nu ar fi fost incident regimul special de scutire TVA intrucat, raportat la valoarea terenurilor vandute, contribuabilul trebuia sa realizeze ca va depasi plafonul de scutire mentionat la art. 152 alin.1) din legea nr. 571/2003 prin chiar incheierea vanzarilor realizate la data de 29.04.2009.

Prin urmare organele de inspectie fiscala au constatat ca sunt deplin aplicabile dispozitiile art. 153 alin.1) lit. a) punctul 1) din Legea nr. 571/2003 potrivit carora persoana impozabila care intentioneaza sa realizeze o activitate economica ce implica operatiuni taxabile trebuie sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA inainte de realizarea unor astfel de operatiuni, daca declara ca urmeaza sa realizeze o cifra de afaceri care atinge sau depaseste plafonul de scutire prevazut la art. 152 alin.1). Sintagma „daca declara ca urmeaza sa realizeze o cifra de afaceri,„ din textul de lege mentionat nu poate fi considerata in sensul unei obligatii facultative cu privire la estimarea veniturilor ce urmeaza a fi realizate, de altfel art. 152 alin.1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal stabileste ca persoana impozabila a carei cifra de afaceri realizata ori declarata este inferioara plafonului de 35.000 euro poate solicita scutirea de taxa, numita in continuare regim special de scutire TVA.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca nici unul dintre sotii sau nu a solicitat inregistrarea in scopuri de TVA si nu a colectat TVA

pentru vanzarile de terenuri efectuate, vanzari pentru care nu se aplica scutirea de TVA prevazuta la art. 141 alin. 2) lit. f) din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal intrucat terenurile vandute au avut la vanzare calitatea de terenuri construibile, conform prevederilor HG nr. 525/1996, precum si conform documentatiilor cadastrale, respectiv al PUZ-ului Sag.

Astfel, conform prevederilor art. 141 alin. 2 lit. f) este scutita de TVA fara drept de deducere livrarea oricarui teren cu exceptia terenurilor construibile, iar prin teren construibil in sensul Codului fiscal se intelege orice teren amenajat sau neamenajat pe care se pot executa constructii, conform legislatiei in vigoare.

Actul normativ care defineste notiunea de „lot construibil” in vigoare este Hotararea de Guvern nr. 525/1996, pentru aprobarea Regulamentului general de urbanism, care prevede ca:

- o Regulamentul general de urbanism reprezinta sistemul unitar de norme tehnice si juridice care sta la baza elaborarii planurilor de amenajare a teritoriului, planurilor urbanistice, precum si a regulamentelor locale de urbanism.
- o Regulamentul general de urbanism stabileste, in aplicarea legii, regulile de ocupare a terenurilor si de amplasare a constructiilor si a amenajarilor aferente acestora.
- o Planurile de amenajare a teritoriului sau, dupa caz, planurile urbanistice si regulamentele locale de urbanism cuprind norme obligatorii pentru autorizarea executarii constructiilor.

Iar la art. 30 defineste operatiunea de parcelare cat si faptul ca autorizarea parcelarilor se face numai daca loturile rezultate sunt construibile, dupa cum urmeaza:

(1) Parcelarea este operatiunea de divizare a unei suprafete de teren in minimum 4 loturi alaturate, in vederea realizarii de noi constructii. Pentru un numar mai mare de 12 loturi se poate autoriza realizarea parcelarii si executarea constructiilor cu conditia adoptarii de solutii de echipare colectiva care sa respecte normele legale de igiena si de protectie a mediului.

(2) Autorizarea executarii parcelarilor, in baza prezentului regulament, este permisa numai daca pentru fiecare lot in parte se respecta cumulativ urmatoarele conditii:

- a) front la strada de minimum 8 m pentru cladiri insiruite si de minimum 12 m pentru cladiri izolate sau cuplate;
- b) suprafata minima a parcelei de 150 m² pentru cladiri insiruite si, respectiv, de minimum 200 m² pentru cladiri amplasate izolat sau cuplate;
- c) adancime mai mare sau cel putin egala cu latimea parcelei.

(3) Sunt considerate loturi construibile numai loturile care se incadreaza in prevederile alin. (2).

Legea 18/1991, republicata privind fondul funciar prevede:

“ ART. 2

In functie de destinatie, terenurile sunt:

a) terenuri cu destinatie agricola, si anume: terenurile agricole productive - arabile, viile, livezile, pepinierele viticole, pomicole, plantatiile de hamei si duzi, pasunile, fanetele, serele, solariile, rasadnitele si altele asemenea -, cele cu vegetatie forestiera, daca nu fac parte din amenajamentele silvice, pasunile impadurite, cele ocupate cu constructii si instalatii agrozootehnice, amenajarile piscicole si de imbunatatiri funciare, drumurile tehnologice si de exploatare agricola, platformele si spatiile de depozitare care servesc nevoilor productiei agricole si terenurile neproductive care pot fi amenajate si folosite pentru productia agricola;

b) terenuri cu destinatie forestiera, si anume: terenurile impadurite sau cele care servesc nevoilor de cultura, productie ori administrare silvica, terenurile destinate impaduririlor si cele neproductive - stancarii, abrupturi, bolovanisuri, rape, ravene, torenti -, daca sunt cuprinse in amenajamentele silvice;

c) terenuri aflate permanent sub ape, si anume: albiile minore ale cursurilor de apa, cuvetele lacurilor la nivelurile maxime de retentie, fundul apelor maritime interioare si al marii teritoriale;

d) terenuri din intravilan, aferente localitatilor urbane si rurale, pe care sunt amplasate constructiile, alte amenajari ale localitatilor, inclusiv terenurile agricole si forestiere;

e) terenuri cu destinatii speciale, cum sunt cele folosite pentru transporturile rutiere, feroviare, navale si aeriene, cu constructiile si instalatiile aferente, constructii si instalatii hidrotehnice, termice, de transport al energiei electrice si gazelor naturale, de telecomunicatii, pentru exploatarile miniere si petroliere, cariere si halde de orice fel, pentru nevoile de aparare, plajele, rezervatiile, monumentele naturii, ansamblurile si siturile arheologice si istorice si altele asemenea.”

“ART. 91

(1) Amplasarea noilor constructii de orice fel se face in intravilanul localitatilor.

(2) Prin exceptie, unele constructii, care, prin natura lor, pot genera efecte poluante factorilor de mediu, pot fi amplasate in extravilan. In acest caz, amplasamentele se vor stabili pe baza de studii ecologice de impact, prealabile, avizate de organele de specialitate, privind protectia mediului inconjurator.

(3) De asemenea, fac exceptie constructiile care, prin natura lor, nu se pot amplasa in intravilan, precum si adaposturile pentru animale.”

Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului si urbanism prevede;

“ART. 45

Documentatiile de urbanism sunt urmatoarele:

- a) Planul urbanistic general si regulamentul local aferent acestuia;
- b) Planul urbanistic zonal si regulamentul local aferent acestuia;
- c) Planul urbanistic de detaliu.

ART. 31

Certificatul de urbanism cuprinde urmatoarele elemente privind:

a) regimul juridic al imobilului - dreptul de proprietate asupra imobilului si servitutile de utilitate publica care greveaza asupra acestuia; situarea terenului in intravilan sau in afara acestuia; prevederi ale documentatiilor de urbanism care instituie un regim special asupra imobilului - zone protejate, zone in care actioneaza dreptul de preemtiune asupra imobilului, interdictii definitive sau temporare de constructie sau daca acesta este inscris in Lista cuprinzand monumentele istorice din Romania, precum si altele prevazute de lege;

ART. 47

(1) Planul urbanistic zonal are caracter de reglementare specifica detaliata si asigura corelarea dezvoltarii urbanistice complexe cu prevederile Planului urbanistic general a unei zone delimitate din teritoriul localitatii.

2) Planul urbanistic zonal cuprinde reglementari asupra zonei referitoare la:

- a) organizarea retelei stradale;
- b) organizarea arhitectural-urbanistica in functie de caracteristicile structurii urbane;
- c) modul de utilizare a terenurilor;
- d) dezvoltarea infrastructurii edilitare;
- e) statutul juridic si circulatia terenurilor;
- f) protejarea monumentelor istorice si servituti in zonele de protectie ale acestora.

(3) Elaborarea Planului urbanistic zonal este obligatorie in cazul:

- a) zonelor centrale ale localitatilor;
- b) zonelor protejate si de protectie a monumentelor, a complexelor de odihna si agrement, a parcurilor industriale, a parcelarilor;
- c) altor zone stabilite de autoritatile publice locale din localitati, potrivit legii.

(4) Stabilirea zonelor pentru care se intocmesc planuri urbanistice zonale obligatorii se face de regula in Planul urbanistic general.

Anexa nr. 2 din Legea nr. 350/2001 in care sunt definiti termenii: Parcelare - actiunea urbana prin care o suprafata de teren este divizata in loturi mai mici, destinate construirii sau altor tipuri de utilizare. De regula este legata de realizarea unor locuinte individuale, de mica inaltime.

Teritoriu intravilan - totalitatea suprafetelor construite si amenajate ale localitatilor ce compun unitatea administrativ-teritoriala de baza, delimitate prin planul urbanistic general aprobat si in cadrul carora se poate autoriza executia de constructii si amenajari. De regula intravilanul se compune din mai multe trupuri (sate sau localitati suburbane componente).”

Din Planul urbanistic zonal prezentat de contribuabil rezulta ca cele 20 de parcele vandute sunt destinate construirii, 19 parcele pentru constructii de locuinte si 1 parcele pentru constructii destinate functiunilor complementare (servicii pentru populatie).

Baza impozabila stabilita de organele de inspectie fiscala conform prevederilor art. 137 alin.1) lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare a Deciziei nr.2/2011 si a HCEJ C-249/12 si C-250/12 - este in suma de 1.102.540 lei.

TVA datorata, necolectata si nevirata bugetului de stat constata de organele de inspectie fiscala in timpul controlului inopinat, este in suma de 218.170 lei, determinata conform art. 141 alin.1) art. 137 alin.1) lit.a) din legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Persoana impozabila nu este inregistrata la organul fiscal ca platitor de TVA, nesolicitand inregistrarea in scopuri de TVA conform art. 153 alin. 1 lit. a) punctul 1 din Legea nr. 571/2003, inaintea efectuarii operatiunilor taxabile, nu a colectat si nu a platit taxa pe valoarea adaugata aferenta tranzactiilor derulate in perioada verificata, realizand de o maniera independenta activitati economice in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate, conform prevederilor art. 127, alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Persoana fizica a incalcat urmatoarele prevederi legale: Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 140, art.141, alin. (2), lit. f), art. 150, alin.(1) lit.a) , art. 153 si art. 156.1.

Conform prevederilor art. 152 alin. 7) din legea nr. 571/2003 persoana impozabila a fost inregistrata in scopuri de TVA in timpul controlului din oficiu, atribuindu-se CIF.RO32896082

In urma efectuarii inspectiei fiscale, s-a constatat ca persoana impozabila nu a solicitat inregistrarea ca platitor de TVA in regim normal de taxare, potrivit art. 153, alin. (1) lit. a) punctul 1. din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, nu a prezentat evidente pentru operatiunile reglementate de Titlul VI din Codul fiscal conform

dispozitiilor art. 156 alin. (2) si nu a depus decontul de taxa pe valoarea adaugata conform art. 156², alin. (1) din acelasi act normativ, pentru perioada 01.01.2009 - 31.12.2013. Deasemenea prin contractele de vanzare persoana impozabila nu a colectat TVA, pretul incasat fiind fara TVA (nu se prevede ca pretul de vanzare include TVA).

Organele de inspectie fiscala au constatat ca operatiunile realizate de indeplinesc cumulativ conditiile prevazute la art. 126, alin. 1, lit. a) – d) din Legea nr. 571/2003, fiind astfel operatiuni ce intra in sfera de aplicare a TVA.

In urma efectuarii inspectiei fiscale organele de inspectie fiscala au constatat ca domnul a desfasurat in perioada 01.01.2009 - 31.12.2013, tranzactii imobiliare cu bunuri imobile din patrimoniul personal care nu au fost utilizate in scopuri personale, in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate, in sensul prevederilor art. 127, alin (2) din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si nu a colectat TVA conform prevederilor legale prevazute la Titlul VI din Codul fiscal, pentru livrarea de terenuri construibile.

Din analizarea textelor de lege in vigoare s-a constatat ca terenurile care au facut obiectul tranzactiilor taxabile din punct de vedere TVA efectuate de persoana fizica in perioada verificata au calitatea de terenuri construibile amenajate sau neamenajate, intrucat terenurile vandute sunt situate in intravilanul localitatilor cuprinse in Planul Urbanistic Zonal al Localitatii Sag, cu destinatia de locuri pentru casa si functiuni complementare care au fost scoase din circuitul agricol, a fost autorizata operatiunea de parcelare iar terenurile au fost parcelate, indeplinind cumulativ cele 3 conditii astfel incat fiecare lot rezultat sa fie construibil, a fost schimbata categoria de folosinta in curti constructii.

Cele 9 contracte de vanzare au avut ca obiect vanzarea de terenuri construibile cuprinse in Planurile Urbanistice cu destinatia pentru locuinte individuale, provenite din aceeasi activitate economica .

Baza impozabila in suma de 1.102.540 lei a fost determinata numai pentru operatiunile taxabile, fiind constituita din contravaloarea livrarii de terenuri construibile (20 de parcele din care 19 loturi de casa si un lot cu destinatia pentru servicii si functiuni complementare), asa cum prevede art. 137 alin. 1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile ulterioare precum si conform Deciziei nr. 2/2011 privind interpretarea si aplicarea unitara a art. 137 alin. (1) lit. a) si art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, si a pct. 23 alin. (1) si (2) din titlul VI al Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr. 44/2004, avand

in vedere faptul ca in contractele de vanzare nu se prevede nimic cu privire la TVA, astfel:

- prin aplicarea cotei de TVA la contravaloarea livrării conform prevederilor pct. 23 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată", aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care rezulta ca:

1. părțile au convenit ca TVA nu este inclusă în contravaloarea livrării; sau
2. părțile nu au convenit nimic cu privire la TVA;

Vanzările de imobile nu sunt vânzări nenominale ci sunt vânzări pentru care atât vânzătorii cât și cumpărătorii sunt identificați prin încheierea în formă autentică a contractelor de vânzare, astfel ca furnizorul în baza Codului Fiscal are posibilitatea de recuperare de la dobânditor a TVA -ului care nu a fost colectat și încasat la momentul tranzacției de la cumpărători, în baza Codului Fiscal art. 159 alin. 3) și a prevederilor art. 1 alin. 3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Furnizorul are posibilitatea încasării TVA necolectată de la cumpărători în baza prevederilor art. 159 alin. 3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prin întocmirea facturilor de corectie cu mențiunea emise după control. Beneficiarul are dreptul să deducă acel TVA cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 145-147 din Codul fiscal.

În materie fiscală, conform art. 1 alin. 3) din Legea nr. 571/2003 dispozițiile Codului fiscal prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se prevederile Codului Fiscal.

Conform prevederilor art. 151² alin. 1) din Legea nr. 571/2003 beneficiarii sunt ținuți răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul conform art. 150, dacă factura nu a fost emisă și/sau nu este menționată valoarea taxei .

În acest sens a fost dată și Decizia Curții Europene de Justiție C-249/12 și C-250/12 în care Curtea a stabilit, astfel: La punctul 35 din Decizie Curtea a arătat că "atunci când un contract de vânzare a fost încheiat fără a se menționa TVA-ul , în ipoteza în care furnizorul, potrivit dreptului național, nu poate recupera de la dobânditor TVA solicitat ulterior de administrația fiscală, luarea în considerare a totalității pretului fără deducerea TVA-ului, drept bază asupra căreia se aplică TVA-ul ar avea drept consecință aplicarea TVA-ului cu privire la acest furnizor și asadar ar intra în contradicție cu principiul potrivit căruia TVA-ul este o taxă pe consum, care trebuie suportată de consumatorul final." La punctul 37 din Decizie Curtea a arătat că "în schimb această situație nu se regăsește în ipoteza în care furnizorul, în temeiul dreptului național, ar avea posibilitatea de a adăuga la prețul stipulat un supliment corespunzător taxei

aplicabile operatiunii si de a-l recupera de la dobanditorul bunului.” In dreptul national roman, respectiv in Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal - Titlul VI armonizat cu Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA se prevede la art. 159 alin.3) urmatoarele :

„(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal si au fost constatate si stabilite erori in ceea ce priveste stabilirea corecta a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume in baza actului administrativ emis de autoritatea fiscala competenta, pot emite facturi de corectie conform alin. (1) lit. b) catre beneficiari. Pe facturile emise se va face mentiunea ca sunt emise dupa control si vor fi inscrise intr-o rubrica separata in decontul de taxa. Beneficiarii au drept de deducere a taxei inscrise in aceste facturi in limitele si in conditiile stabilite la art. 145-147².”

In perioada verificata persoana impozabila a incheiat un numar de 9 contracte de vanzare prin care livreaza un numar de 20 terenuri provenite din activitatea economica (achizitionare in scopul transformarii prin unificare, parcelare in loturi construibile), realizand o cifra de afaceri anuala din vanzarile respective, astfel:

- cifra de afaceri anuala 2009 =lei
- cifra de afaceri anuala 2010 =lei
- cifra de afaceri anuala 2011 =lei

Astfel, conform prevederilor punctului 66 (13) din HG. 44/2004 privind normele metodologice date in aplicarea art. 153 din Codul fiscal organele de inspectie fiscala a stabilit consecintele fiscale repectiv baza impozabila pentru anul 2009 pentru care contribuabilul avea obligatia colectarii TVA in suma de 176.471 lei, pentru anul 2010 avea obligatia colectarii TVA in suma de 11.838 lei si pentru anul 2011 avea obligatia colectarii TVA in suma de 29.860 lei, conform prevederilor art. 137 alin. 1) lit.a) din Legea nr. 571/2003 constituita din tot ceea ce constituie contrapartida obtinuta de vanzator de la cumparator.

Pentru aceste operatiuni in baza prevederilor art. 140 alin.1), art. 126 alin.1) din legea nr. 571/2003 art. 126 alin.9) lit.a) si art. 137 alin.1) lit.a) din legea nr. 571/2003 cu aplicare in anul 2009, 2010 si 2011 organele de inspectie fiscala a colectat suplimentar TVA in suma totala de 218.170 lei, prin aplicarea cotei standard de TVA de 19% si 24% asupra bazei de impozitare in suma de 1.102.540 lei, pe care contribuabilul trebuia sa o colecteze daca ar fi solicitat inregistrarea in scopuri de TVA conform prevederilor art. 153 alin.1) lit.a) punctul 1) din Legea nr. 571/2003 cu modificarile ulterioare.

Conform prevederilor art. 151² alin. 1) din Legea nr. 571/2003 beneficiarul este tinut raspunzator individual si in solidar pentru plata taxei, in situatia in care persoana obligata la plata taxei este furnizorul conform art. 150, daca factura nu a fost emisa si/sau nu este mentionata valoarea taxei.

Conform art. 159 alin.3) persoana impozabila are dreptul sa emita facturi de corectie pentru tranzactiile pentru care nu a colectat TVA catre beneficiari si sa recupereze acest TVA, iar beneficiarii au dreptul la deducerea TVA in conditiile Titlului VI din Legea nr. 571/2003 citam:

„(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal si au fost constatate si stabilite erori in ceea ce priveste stabilirea corecta a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume in baza actului administrativ emis de autoritatea fiscala competenta, pot emite facturi de corectie conform alin. (1) lit. b) catre beneficiari. Pe facturile emise se va face mentiunea ca sunt emise dupa control si vor fi inscrise intr-o rubrica separata in decontul de taxa. Beneficiarii au drept de deducere a taxei inscrise in aceste facturi in limitele si in conditiile stabilite la art. 145-147².”

Prin necolectarea TVA in suma de 218.170 lei persoana impozabila a incalcat prevederile art. 140 alin. 1) din Legea nr. 571/2003 prin nevirarea TVA colectata persoana impozabila incalca prevederile art. 150 alin. 1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

TVA colectata suplimentar de organele de inspectie fiscala a fost stabilita conform art. 140 din Legea nr. 571/2003 modificata si conform Deciziei nr. 2/12.04.2011 a Comisiei Fiscale, prin aplicarea cotei standard de 19% si 24% asupra bazei impozabile, intrucat in contractele de vanzare partile nu au convenit nimic cu privire la TVA. TVA colectata suplimentar fiind in suma de 218.170 lei.

Pentru TVA colectata suplimentar aferenta perioadei verificate, in suma totala de lei, conform prevederilor O.G. nr. 92/2003, privind Codul de Procedura Fiscala, art. 119 si respectiv art. 120, cu modificarile si completarile ulterioare echipa de inspectie fiscala a calculat majorarilor de intarziere in suma de lei si dobanzi in suma de lei calculate de la scadenta in functie de perioada fiscala aferenta perioadei verificate si pana la data de data discutiei finale.

De asemenea au fost calculate si penalitati de intarziere in suma de lei prin aplicarea cotei de 15% pentru debitului neachitat de lei care inregistreaza intarzieri la plata mai mari de 90 de zile, calculate de la data de 01.07.2010, conform art. 120¹ din O.G. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscala, republicat cu modificarile ulterioare.

III. Avind in vedere sustinerile petentului, documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale in vigoare in perioada verificata, invocate de catre contestator si de catre organele fiscale, autoritatea investita cu solutionarea contestatiei retine ca obiectul contestatiei il constituie anulara Deciziei de

impunere nr. prin care a fost stabilita in sarcina petentului suma de 218.170 lei cu titlu de TVA de plata si accesoriile aferente in suma de 180.906 lei reprezentand majorari de intarziere si lei reprezentand penalitati de intarziere.

La solutionarea contestatiei organul competent de solutinare a contestatiei va avea in vedere dispozitiile art. 213, alin. 1, Titlul IX, din OG nr. 92/2013, privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare:

“ (1) În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii

..... ”

Decizia de impunere in cauza a fost emisa de catre AJFP Timis ca urmare a inspectiei fiscale partiale efectuate in vederea verificarii tranzactiilor imobiliare efectuate de catre domnul in perioada, din punct de vedere al regimului juridic al TVA incident in cauza.

DGRFP Timisoara, prin Serviciul Solutionare Contestatii este investita a se pronunta daca in mod legal organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina petentului TVA in suma de lei, cu titlu de TVA datorat aferent veniturilor din tranzactii imobiliare si accesoriile aferente in quantum de lei cu titlu de majorari de intarziere si lei penalitati de intarziere.

In perioada avuta in vedere la efectuarea inspectiei fiscale, domnul a derulat operatiuni economice de natura transferului dreptului de proprietate asupra proprietatilor imobiliare din patrimoniul personal.

Astfel, in perioada de referinta avuta in vedere la efectuarea inspectiei fiscale, petentul a vandut un numar de 20 de parcele de teren destinate construirii, din care 19 parcele pentru constructii de locuinte si o parcela pentru constructii destinate functiunilor complementare (servicii pentru populatie).

Ca urmare a operatiunilor efectuate domnul a obtinut venituri care au fost considerate de catre organele de inspectie fiscala ca intrand in sfera de aplicare a TVA, avand in vedere dispozitiile, art. 126, alin. 1, lit. a-d, art. 127, alin. 1, art. 128, alin. 1 si 2, art. 132, alin. 1, lit. c, art. 141 alin. 2, lit. f, art. 152, alin. 1, art. 153 alin. 1, lit.a, punctul 1, din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si prevederile pct. 3, alin. 1 si ale pct. 23 alin. 1 din HG nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea organele de inspectie fiscala au avut in vedere dispozitiile HG nr. 525/1996, ale Legii nr. 18, 1991 si ale Legii nr. 350/2001.

Astfel, autoritatea fiscala a procedat la calcularea si retinerea in sarcina petentului a TVA in cuantum de de 218.170 lei, prin aplicarea cotelor de TVA de 19 % si 24 %, prevazute la art. 140, alin. 1, din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, in formele aplicabile in perioada de referinta.

De asemenea, in sarcina contestatorului au fost stabilite sumele de 180.906 lei cu titlu de majorari de intarziere si lei penalitati de intarziere.

Baza de calcul a TVA a fost constituita din contravaloarea veniturilor obtinute de contestator din tranzactiile imobiliare efectuate in perioada avuta in vedere la efectuarea inspectiei fiscale.

Organul investit cu competenta de solutionare a contestatiei retine ca, prin actiunea formulata, domnul arata ca nu avea obligatia de a se inregistra ca si platitor de TVA, invocand in acest sens prevederile Deciziilor CJUE nr. 249 si 250 din 2012, prin care organismul european de justitie declara:

“ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adaugata, in special articolele 73 si 78 din aceasta, trebuie interpretata in sensul ca, atunci cand pretul unui bun a fost stabilit de parti fara nicio mentiune cu privire la taxa pe valoarea adaugata, iar furnizorul bunului respectiv este persoana obligata la plata taxei pe valoarea adaugata datorate pentru operatiunea supusa taxei, pretul convenit trebuie considerat, in cazul in care furnizorul nu are posibilitatea de a recupera de la dobanditor taxa pe valoarea adaugata solicitata de administratia fiscala, ca incluzand deja taxa pe valoarea adaugata “.

Cele stabilite de CJUE vin sa clarifice problematica TVA legata de tranzactii privitor la baza de impunere, respectiv pretul convenit de partile implicate in respectivele tranzactii, din perspectiva componentei acestuia, mai exact daca pretul stabilit de parti trebuie considerat ca incluznd sau nu TVA.

Organul de solutionare a contestatiei nu poate retine in solutionarea favorabila a contestatiei cele invocate de petent in ceea ce priveste obligativitatea de a se inregistra in scopuri de TVA, intrucat Deciziile CJUE nr. 249 si 250 din 2012 nu fac referire la aceasta ci la componenta pretului convenit intre partile implicate in operatiuni economice de natura tranzactiilor, in speta de fata tranzactii imobiliare.

In ceea ce priveste afirmatia petentului ca “ organele fiscale nu au aratat care este modul in care as putea recupera TVA-ul de la dobanditor “ organul de solutionare a contestatiei face precizarea ca organele de inspectie fiscala au facut referire la acest aspect, invocand in acest sens dispozitiile art. 159, alin. 3, din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

In cuprinsul contestatiei, petentul nu critica cele invocate de organele de inspectie fiscala in aceasta privinta.

In drept contestatorul invoca prevederile art. 7, alin. 1, din Legea nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei, in temeiul art. 205, art. 206 si art. 216 din OG nr. 92/2003, republicata, titlul IX, privind solutionarea contestatiilor formulate impotriva masurilor dispuse prin actele administrative fiscale, in baza referatului nr., se

D E C I D E :

- respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de domnul, privind TVA in suma de lei, majorari de intarziere in cuantum de lei si penalitati de intarziere in suma de lei.

- prezenta decizie se comunica la :

- domnul

- AJFP

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timis in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL

.....